ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์

ผลของการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามแนวคิดพิจารณา ความเป็นจริงต่อพฤติกรรมการดูแลตนเองด้านสุขภาพจิตของ

ญาติผู้ป่วยโรคจิตเภท

ชื่อผู้เขียน

นายสุวิท อินทอง

วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาโรงเรียน

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

รองศาสตราจารย์จิราภรณ์ อารยะรังสฤษฏ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์สงคราม เขาวน์ศิลป์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. จิรัฏฐ์ จงรักษ์

ประธานกรรมการ กรรมการ กรรมการ

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของการปรึกษาเชิง จิตวิทยาแบบกลุ่มตามแนวคิดพิจารณาความเป็นจริงต่อพฤติกรรมการดูแลตนเองด้านสุขภาพจิต ของญาติผู้ป่วยโรคจิตเภท กลุ่มตัวอย่างเป็นญาติผู้ป่วยโรคจิตเภทที่มาเยี่ยมผู้บ่วย หรือที่พาผู้ป่วย มารอรับการตรวจรักษาที่โรงพยาบาลมหาราชนครเชียงใหม่ เลือกกลุ่มตัวอย่างโดยใช้วิธีการ สุ่มจากญาติผู้ป่วยโรคจิตเภทที่มีคะแนนพฤติกรรมในการดูแลตนเองด้านสุขภาพจิตอยู่ในระดับต่ำ ไปจนถึงระดับกลาง และสุ่มเข้ากลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมกลุ่มละ 8 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย โปรแกรมการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตาม แนวคิดพิจารณาความเป็นจริงที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น และแบบวัดพฤติกรรมการดูแลตนเองด้าน สุขภาพจิตของ จินตนา ยูนิพันธ์ (2534) ให้ญาติผู้ป่วยโรคจิตเภทกลุ่มทดลองเข้าร่วมกลุ่มการ ปรึกษาตามโปรแกรมจำนวน 10 ครั้ง สำหรับญาติผู้ป่วยโรคจิตเภทกลุ่มควบคุมให้อยู่ในสภาพ

ปกติ ทำการเก็บข้อมูล 2 ระยะ คือ ระยะก่อนการเข้าร่วมกลุ่มการปรึกษา และระยะหลังการ เข้าร่วมกลุ่มการปรึกษา วิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมการดูแลตนเอง ด้านสุขภาพจิตก่อนและหลังการเข้าร่วมกลุ่มการปรึกษา โดยใช้สถิติ T - test ทั้ง Pair T - test และ Independent T - test

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมการดูแลตนเองด้าน สุขภาพจิตของญาติผู้ป่วยโรคจิตเภทกลุ่มทดลองในระยะหลังการเข้าร่วมกลุ่มการปรึกษามากกว่า ก่อนการเข้าร่วมกลุ่มการปรึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ค่าเฉลี่ยของคะแนน พฤติกรรมการดูแลตนเองด้านสุขภาพจิตของญาติผู้ป่วยโรคจิตเภทกลุ่มควบคุม ระยะก่อนและ หลังการเข้าร่วมกลุ่มการปรึกษาของญาติผู้ป่วยโรคจิตเภทกลุ่มทดลอง ไม่แตกต่างกันอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมการดูแลตนเองด้าน สุขภาพจิตของญาติผู้ป่วยโรคจิตเภทกลุ่มทดลองและญาติผู้ป่วยโรคจิตเภทกลุ่มควบคุมหลังการ เข้าร่วมกลุ่มการปรึกษา พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมการดูแลตนเองด้านสุขภาพจิตของ ญาติผู้ป่วยโรคจิตเภทกลุ่มทดลองมากกว่าญาติผู้ป่วยโรคจิตเภทกลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .01

Thesis Title

Effects of Reality Group Therapy on Psychological Self - Care

Behaviors of Schizophrenia Relatives

Author

Suwit Inthong

M.S.

School Psychology

Examining Committee

Associate Professor Jiraporn Arayarangsarid

Chairman

Assistant Professor Songkram Chaowsilpa

Member

Assistant Professor Dr. Jirattha Chongruksa

Member

Abstract

The purpose of this experimental research was to study the effects of reality group therapy on psychological self-care behaviors of schizophrenia relatives. The sample consisted of 16 schizophrenia relatives who took the patients to treat or visited the patients at Maharajnakornchiangmai Hospital. They were randomly selected from subjects who had psychological self - care behaviors scores at low to middle level, and randomly assigned 8 for either experimental or control group.

The research instruments were the reality group therapy program by the researcher, and the psychological self-care behaviors scale developed by Jintana Unibhand (1991). Subjects in the experimental group were assigned to reality group therapy program for 10 sessions, whereas the control group kept their activities as usual. Data were collected before the experiment and after the experiment and were analyzed by using Independence t - test and Pair t - test.

Data analysis revealed that mean scores of psychological self - care behaviors of the experimental group after the experiment were statistically significant higher than those before the experiment (P < .01). Mean scores of psychological self - care behaviors scores of the control group before and after the experiment were not statistically significant different. When mean scores of the experimental group were compared with those of the control group, the findings demonstrated that after the experiment, means scores of the experimental group were statistically significant higher than those of the control group (P < .01).